

copycat. 2 ff. 4 gl.

Samuelhof

4

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25)

בש"ה
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPĒ REGIO AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO
ELECTORATVS SAXONICI HEREDE
ETC. ETC.
תעלמות נשים
SIVE
**CONCLVSVM
HEBRAEORVM
GYNAECEVM**
A. C. MDCCXLVI. D. VIII. FEBR.
P. S.
PRAESES
**M. SAMVEL FRIDERICVS
BVCHERVS**
RENGERSD. AD GORLICIVM LVSAT.
ET
RESPONDENS
PHILIPPVS ROTHIVS
GORLICENSIS SS. THEOL. STVD.
VITEMBERGAE
Ex OFFICINA SAMVELIS CREISIGII

RECTORIE MAGNIFICENTISSIMO
SIRIENISSIMO PRINCIPIA REX DIO VEDOMINO
DOMINO
FRIEBRIGO AVAGATO
ELFECTORATAS SVOXONCI HERDE
TIC TIC
SIVE
CONCLAVUM
HEBRÆORVM
GENÆGEM
M. SAMUEL FRIEBRIGAS
BACHBRAS
RENGERSD. VO CORICUMVAST.
PHILIPPO ROTHIAS
CORICENSIS. THEOR. ST. 10.
Ex-Ottoniana SVWAPPIE CREFELDI
MUTTERBRUCKE

CAPVT I.
DE
ORIGINE
CONCLVSI HEBRAEORVM GYNAECEI.

I.

Vamuis tempore V. T. *Vestales* in gente *Hebraea* nusquam darentur, feminas tamen γυναικῶντας, seu peculiarem *domus partem* inhabitasse, nemo uocabit in dubium. Non autem hic faciemus cum *Iudaeis*, Deum primis parentibus tabernacula extruxisse, atque in arca Noachi, testante celeb. *Dasson*. in M^oto *Antiqq. Gynaecium* feminas temuisse, existimantibus. Neque perpetuo filias *Hebraeorum* seclusas fuisse, sed maximam temporis partem domi se in *Gynaecio* continuuisse, arbitramur, id quod *Gen. XVIII, 6, XXIV, 67, XXXI, 33, Cant. III, 4, VIII, 2*, aliisque in locis pluribus evincitur. Quae cum ita sint, quid, ritum antiquissimum esse, dubitemus. Vocatur autem *Gynaecium* in *Scripturis* אָרֶל בֵּית הַנְשִׁיָּה, *Iudeis* חֲדָר הַוָּרוֹתִי, בֵּית אַמִּי (נְשִׁיָּה) סְוִטְרֶשׁ, *Gracis* φόνον, γιγαλτόν, γυναικῶντας, γυναικῶν, nobis *Frauen-Zimmer*. Locus in primis *Gen. XXIV, 67*, notabilis est, ubi *Rebecca*, cum sub uesperam, more *Hebraeorum* uirginum, quam consuetudinem *Hom.* etiam *Gracis* tribuit, παρθένουμα egressa esset, simul ac perceperisset uerba serui, approparet in בֵּית אַמִּי, *domum matris nār'* ἐξοχὴν sic dictam, in seiner Mutter Haus; postea *Cant. III, 4*, quippe *sponsa*, seu *virgo Ecclesia*, Christum est abductura in בֵּית אַמִּי, *domum matris suae*, et in conclavi conceptricis suae, Germ. bis ich ihn bringe in meiner Mutter Haus/in meiner Mutter Kammer/hoc est, in cubiculum interius praeparatum, quo sponsus cum sponsa prima nocte concubere solebat. Vid. *Toffan ad Eßb. II*, ins Haus der Frauen/ d. i. der Jungfrauen; it. in dem ersten Frauen-Zimmer/ von welchem droben u. z. waren nur Jungfrauen/ und hatte ein jedes Frauen-Zimmer seinem besondern Kämmerer. V. D. Calou. *Comm. in Gen. XXIV, p. 103*, *Polus in Syn. Crit. Vol. I, p. 180*, et *Vol. II*,

p. 1866, D. Hildeb. *Antiqq.* p. 109. sqq. *Grot. Mepoch. Selden. Wagenſeil. Mai-mon. Sal. Iarch.* סְפֵר מִנְחָגִים liber Rit. quem citavit D. Carpzon. *Diss. de Chuppa Hebr.* סֶרֶר מַצּוֹת נְשִׁים Germanice *Frauen-Büchlein* / aliisque plures.

CAPVT II.
DE
S V B I E C T O
SIVE
PERSONIS HEBRAEORVM CONCLVSIS.

I.

VNiversus sexus in gente Hebraea femineus domi se continuuit, hoc est, *Virgines*, *Viduae*, *Vxores*. *Virgines* raro foris esse conspectas, vocabuli עֲלֵמָה indicat etymologia. Signa enim testantur, Philosophi ut loqui amant, de rebus signatis, et in nominibus rerum inuenientis spectatur uel ipsa substantia, uel peculiaris circumstantia, uel consuetudo atque ritus. Et sic illo in *Hebraeorum* עֲלֵמָה antiquitas delitescit in sequentibus discussa. עֲלֵמָה enim apud *Chaldaeos*, *Syros*, *Arabas*, *occul-tandi*, *celandi* et *abscondendi* significatum obtinet, ut עַלְמָה *virgo* sit domi *custodita*, neque cognita viro. *Coccei Lex.* p. 67, uertit: *adolescentula*, *Jungfrau*, *Jonge Tochter* / *Maegt* / *LXX*, *σένες*, *νεανίς*, *παιδίσκος*, ali: *καταληπτός* et *απόρουφος*. *Vid. Casaub. Exerc. L. XXIII.* p. 87, 88, *Foerster. Lex.* p. 597, *Robert's. Thes. Ling. S.* p. 734. *Exinde Hier. L. I. adu. Iou. Tom. II.*, itemque *ad Es. VII*, *L. III.* עַלְמָה non *uirginem* modo denotare, sed etiam *absconditam*, *seclusam*, *κατ' ἐγ-κρασῶ*, astruit, atque ex illo *Erasm. Matth. I.*, p. 10, in *Punica* quoque lingua, quam non nulli ab *Hebraeis* ortam uolunt, eadem notione ALMA appellari *uirginem* ostendit. Concinne D. *Hildebr. l. c. apud Hebraeos*, ut, *uirgo* dicitur עַלְמָה, uel *abscondita*, ob duas causas, (1) quod *secretor* eius *educatio* esset, (2) quod non nisi *uelamine tecta*, uel *abscondita*, *ad sacra in publicum prodiret*. Nervosae D. *Pfeiff. Dubb. Vex. Cent. III*, p. 651: *Dicitur*, inquit, עַלְמָה *ab occultando*. *Virgines* se apud *Hebraeos* et *Orientales* quosque studioſime domi continebant. *Hinc e con-trario נָפְךְת בָּרָא*, seu *eugatrix*, est epitheton *meretricis* apud *Chaldaeos*; et *Cent. IV*, p. 676, *ad Es. VII*, de *Virgine puerpera*, *Graecorum οὐαρθίστρα Matth. I*, 23, τῷ עַלְמָה *Hebraeorum* respondere, pererudit

notata-

notauit, ad quam sententiam accedit Mich. Neand. Op. Aur. ad Phocyl. p. 46, et in Theol. Syn. p. 10. Cum primis uerba Dieterici notatu sunt digna, qui in more, inquit, laudabili positum fuit ueteribus, uirgines in interiori quadam domus parte, quam nunc Gynaecium, Graeci παρθενών appellare solebant, custodire, unde et κατάκλεισοι, conclusae, dicebantur Graecis, et Hebraeis in eundem sensum elegantissima appellatione עֲלָמֹת, absconditae, ab עַלְם, quod est καύστων, κατακλείσιν, eo, quod ἐν Θαλάσσῃ, antequam uiro iungerentur, quasi concludebantur et ἔνδον μήνυσαι, quod de eiusmodi uirginibus dixit Poëta Ascreaus, n. 518. ὅτε Δόμων ἐντοσθε φέλη παρτέοι μήνυε. Similiter Polus in Syn. Crit. Vol. III, p. 370, idcirco uult 2, Maccab. III, 19, κατακλείσους τῶν παρθενῶν et αποκεύφους appellari; et Spanhem. Dubb. Euang. P. I, p. 298, uirgines ea propter titulo Θαλαμευομένων, in thalamis educatarum, insigniri, existimat. Vid. etiam p. 299, it. p. 308. Interim tamen hic disjunctionem non intelligimus ἀστλῶς, simpliciter et absolute tales, quasi numquam παρθενῶς exierint, sed κατά τι; siquidem exemplo Rebeccae, ad imaginemque Graecarum, sub uesperam, quamuis non sine comitatu, excurrerent, tum quoque sacris interessent, quorsum forsitan respexit Schindler. Lex. p. 1329, olim educabantur puellae, ut domi apud matres delitescerent, nec prodirent in publicum, nisi necessitas, uel cultus diuini ratio postularet. Addo G. Meissner. in Biblisch-Geographischen Anmerkungen über Salom. hohes Lied / p. 147, ad illa Cap. VI, uerba: Der Jungfrauen keine Zahl. פְּלִלּוּ, eine verborgne / weil man die Jungfrauen verschloß / und nirgends hinkommen ließ / außer zum Gottes-Dienst / damit sie rein blieben und nicht berühret würden. Vid. Menoch. R. H. L. VI, C. VII, Q. XII, p. 541, Casaub. Exerc. I, n. 35, Heinr. Lect. Theocr. p. 313, Mich. Neand. in opere aureo, non Aureo, cuius titulus est, Αὐθολογικὸν Εὐηνῆς ποιο Ρωμαῖοι, p. 301.

II.

Nec desunt testimonia in antiquitate. Cum Antipater, 3. Macc. I, 25, sanctum illud sanctorum ingredi uellet, procurrebant uirgines una cum matribus conclusae, auch die verschloßnen Jungfrauen in ihren Zimmern / sammeln den Müttern / brachen herfür. Sic, ubi Heliodor. in aetarrium irrumpebat, tumultu facto, κατάκλεισοι τῶν παρθενῶν, ad urbis portas excurrisse dicuntur, in muros ascensisse, et de fenestris prospectasse, quas uersio Germ. periphrastice describit: Die Jungfrauen / so sonst nicht unter die Leute giengen / ließen unter die Thor ic. Autor

Glossae Ordin. hanc adiecit ἐπίλεξις; Virgines, quae conclusae erant, i.e. de domibus parentum non exibant, ratione uerecundiae et pudicitiae uirginis, tamen in illa turbatione exibant, praeter morem solitum. Casaub. l.c. ἐπιθετον honestiorum uirginum fuisse, obseruat, quod πατάκλειστοι vocarentur et Θαλαμενόμεναι, ut quea suos παρέγεννας incolerent, in quibus seorsim educarentur. Item: sic uxores ipsae Poëtis Graecis δικρηματα dicuntur, et uirgo Hebraeis עֲלֹמָה, quasi עַלְמָה, abscondita, quod optime redditur per πατάκλειστον. V. Dieter. Antiq. Bibl. ad 2, Macab. III, 19, et autores ibidem citatos complures. Hanc ob causam Aben Esra, Maimon. alii τὸν βαθύτατον, concludit, exponunt per innuptam pueram, quae domi continetur, et se concludit, nec a viro est cognita; tum quoque Philo adu. Flacc. eodem significatu virgines Θαλαμενόμεναι παρέγεννας appellat. Immo LXX, Iesue, Matthæum, C.I, 23, fecuti, ideo per παρέγεννας transtulerunt, atque Aquila alicubi per ασύρχονον, eine unbekandte/verborgne Jungfrau/ quae nunquam aspectibus uirorum patuit.

III.

Hunc ob significatum ALMA ab Hebraeorum עַלְמָה in Latium defluxisse uidetur, autore Hieron. L. III, in Ef. C. VII, Grotio, Mich Neandro, aliis. Erat enim ALMVM priscis temporibus idem, ac sacrum, sacram uero absconditum, seclusum, secretum, pronuntiat antiquitas, idque eo, quod Hebraeis, Graecis, Latinis, immundi ac scelerati a templis, delubris, atque fanis, prohibebantur, illis οὐλοὶ, istis αὐλέσοι, his profani, quasi procul a fanis, appellati. Hierosolymis in templo hac de causa atrium fuit impurorum et hospitium extremum, quod murus intergerinus discreuit. Murum condecorabant pilae cum inscriptione: μὴ Δέει αλλαφυλον ἔντος τὰς αγίας παρέγεννας, non decet alienigenam in locum sanctum transfire. Cum uero hi Graeci et Romani plurimum essent, ideo Ioseph. columnas ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς γεάμμασι ornatas constitisse, obseruat. Vid. Maim. tr. בֵּית הַמִּקְרָשׁ, C. III, et tr. מִדְּרָה, C. II, 3, Lightf. Opp. T. II, p. 192, Goodv. Mos. et Aar. L. II, C. I, p. 358, sq. In Synagogis uariae conspiciebantur inscriptiones. Portae incisum erat illud, Pj. CXVIII, 20, וְהַשְׁעָרָ לְיְהוָה צָרִיקִים יָבָאו בָּו, haec est porta Iehouae, quam iusti ingreduntur. Conf. Buxt. de Abbreu. p. 73, 81, 174, Goodv. Mos. et Aar. L. II, C. II, § VI, p. 163., uel p. 372. Graeci, pro magnitudine criminis, uel ἕχω τῶν Θυσιῶν ἐν τόπῳ βεβήλῳ καὶ σὺνέρῳ confitebant, uel sacra plane non adibant, testibus Polluce L. I, C. I, N. 7, 8, Clemente Alex. contra Gentes, Euf. Praep. Euang. X, 7, Aug. Steuch. L. II, C. XIV,

C. XIV, de Phil. per. Neandro in Anth. p. 447. Sic aditus templi in Epidauro, Achaiæ urbe, hanc habet ἐπιγραφήν; αἴγον, χρῆ, νῦν Θηάδεος ἐντὸς ιώτα ἔμεναι de quo templo commemorant Pausan. Xenoph. Plato, Clem. Alex. σξωματέω L. V, alii. Similem in modum Graeci αὐστρα a suis scholis tanquam mysteriis abiebant, ut scholae Pythag. inscriptio indicat, quae apud Orpheum de Teßam. aliquo extat; αἴστω συνετός, Θύρας Δ' ἐπιθεσθε βέλητοι, id quod uertit Neander: cantabo doctis, nos uani claudite fores. Idem Platoni fuit mos, cuius in atrio legebatur, αἴγεωμέτητος, αἴθεωρτος καὶ ἀμύστος, φέδεις εἰστι. De Romanis Virgil. Propert. Rosin et complures alii idem testantur. Ab hac igitur antiqua consuetudine SACRVM τῷ ALMVM ab Hebraeorum עֶלְעָמָה respondens, celandi, occultandique significatum retinuit, idque non in Philosophorum modo, uerum Medicorum etiam scholis, quibus os lumborum uertebris immediate suppositum, sacrum audit, cuius iερὴ ὁσὴ a Pollice mentio est injecta. De cetero non nunquam κατ' αὐτίφεστω contrariam significationem habet, ut dicitur Maroni auri sacra famēs, et Plauto homo sacerrimus, i. e. profanissimus, sicuti Hebraeis קְרַתְהָ, in cuius gratiam haec allata sunt, femina est *sacra*, *praeparata*, κατ' αὐτίφεστω, eine Beth-Schwester / בָּרָא כְּפָקֵת, ut Ionathan interpretatur, euagatrix, quae in Gynaeco non subsilit, sed foris se uersat et diuagatur.

IV,

Perlustratis in Parthenone *Virginitus*, *Viduas* contemplabimur, quas decebat assidue se domi continere, quod uel ex monito Iudei, nurum ita alloquentis, intelligitur, שׁבִי אֲלֹמָנָה בֵּית אָבִיךְ, mane uidua domus patris tui, h.e. mane in patria domo, ut uiduae, mortuo marito, ad patrem redire solebant, teste Maim. de Coniug. L. Siphra, P. II. C. V, ad Lev. XXII, 13, Edit. Venet. fol. 236, sq. p. 2, Selden. in Vx. Hebr. et Dassou. in Vid. Hebr. Th. XIV, p. 23. Pellices 2. Sam. XX, 3, ideo צִירוֹת, iuxta LXX, συνεχόμεναι, conclusae, dicuntur, unde Luther. transfert: Sie waren also verschlossen/ und lebten Wittwinnen. Vid. R. S. B. Melech ad 2 Sam. XX, 3. In primis illae junioris aetatis a uirorum commercio abiebantur, quippe quae lasciuiores sunt, quam intactae uirgines, ab quibus Timotheum Paulus monet, ut abstineat, παρεργάτε, entzülage dich! uidelicer ab illis, quae non μεμονώμεναι, sed περιερχόμεναι ταῖς ὄμιας, uitam degunt, welche umlauffen durch die Häuser. Nam τὸ περιερχόμεναι ταῖς ὄμιας, et τὸ γαρνῆ θέλειν, idem est, quod in literatura profana, speciatim apud Athenaeum, δεργαστος, et apud Aristoph. τὸ κναυι.

κυριεῖν, εγαμισσαρε, catillare, quando femina per alienas domos assidue se ueriat, ac, more catellorum, circumcursat. Vid. *Hildebr. Antiqq. L. I.*, p. m. De meliori nota *Juditham* nos commendare oportet, quae sibi in tecto domus *secretum cubiculum* facit, ubi cum puellis seclusa moratur. Non nulli quidem τὸ καθίσεων sub σκηνῇ umbraculo, ἐπὶ τῷ Δώματος, exponunt: *mōre seminarum in superiori aedium parte*, quae Graecis ᾠῶν et ὑπεξέων erat, sed perperam omnino. Ut enim mulieres Hebraeorum ᾠῶν, seu superiorem aedium partem, non raro tenerint, hic tamen σκηνὴ ἐπὶ τῷ Δώματος significat umbraculum in tecto, *Sommer-Laube*, quod *LXX*, senes, pariter υπερῷων appellant, quem ad modum Graecis etiam Δώματα non nunquam sunt *meniana, solaria, tecta*, quorum apud veteres usum *Mich. Neand. Ios. Scal. Cesaub. Heinr. Hildebr.* alii detegunt. Vid. *Buxr. Lex. Chald. Syr. p. 5, Ludon. de Dieu in Matth c. 4, Schweig. Itin. p. 263, Rauwolf. Itin. L. I., C. II., p. 25. Fuller. Miscel. L. II., C. XVI., Scultet. Exerc. L. II., C. LVI., Coccei. Tit. Maccoth, p. m, L' Empereur ad Middoth, p. 160, sq. Geier. de Luct. Hebr. Menoch. in Rep. Hebr. Dieter. in Antiqq. Bibl. Goodwin. in Mose. et Aar. Pfäffer. in Antiqq. Hebr. et plures. *Juditha* igitur sub umbraculo, ἀπόσυνος, ab aliis semota uiduitatem egit, ἐπὶ τῷ Δώματος, in domo, uel *super domum*, si hatte oben auf dem Tache ihres Hauses eine Hütte oder Sommer-Laube. Maxime uero Graecis σκηνεῖ in usu erant, unde latinis *scena, Hesychio καλύβη, πασάς*, item *πασάς*, appellatur, quorsum et *Heins. in Theocrir. p. 363, χόρον* traxit, qui speciatim locus erat coenantium. Coniuia sub eiusmodi σκηνᾶς Θαλία uocantur, quasi ab Hebraeorum radice טלית, aut Chaldaeorum טליתא, sicuti dies festi tabernaculorum Chaldaeis במתליהנָה audit, Graecis ἐστρη τῶν θαλιῶν. Sic i, Reg. XX, 16, *Quod est θαλίας*, hoc est, ut *Hellenistae loquuntur*, ὑπὸ σκηνᾶς. Erant autem coniuia seminarum in ὑπεξώῳ, sine tecto etiam domus, ὑπὸ σκηνᾶς, quem ad modum uiris communiter in insima domus parte, uel in atrio, habebantur. Consuetudo haec, ut cetera, ad Persas, Graecos et alios defluit, unde Homerus Θαλίας suas habuisse *Heins.* creditur, *Exercit. S. S. pag. 540.**

IV.

Denique *Vxores* etiam domi manere oportebat, nisi uellent in suspicionem adulterii incurrere. Quanquam enim uxor non tam arcte conclusa esset, quam uirgo, et iunior uidea, res tamen suas parietes intra domesticos perficere debebat. Quapropter inducuntur saepe numero, quem-

quemadmodum C. I, de Origine uidimus, in Tabernaculis et Gynaeceis. In primis adulterii suspecta arctius assuerabatur, quam סתרה appellitant. Vnde in Lege: et occultata fuerit illa. Vid. Misn. tit. Sota, C. I, et de Leg. Zelotyp. Sal. Iarch. ad Num. V, Gem. Bab. ib. fol. 25, 4, et 7, Gem. Hieros. ad tit. Sota, C. I, fol. 16, col. 3, sive טבורה נשים פרושות dicuntur, sicuti iuuenes Generatim Hebraeorum Magistris פרושים dicuntur, sicuti iuuenes quibus non erat licitum undique circumcursare, Chaldaeis פְּרוֹשִׁים, seu פְּרוֹשָׂיָה, unde sibi Pharisaei sortiti sunt nomen, testibus R. El. Leu. in חטבי, p. 184, Goodwin. Pfeiffer. Dubb. Euang. aliis. Eodem significatu Rabbini monachos פרושים, moniales appellare solent. Causam addit Kimchi, quia nempe coram hominibus volunt uideri פרושים אנשיים צדוקים, sciuati et homines iusti. Vid. Ratbert. in Marth. col. 108. Montac Appar. IX, Orig. Eccles. I, 21, pag. 322, alii.

VI.

Hanc ob causam חללה, scortum commune, seu euagatrix, Hebrewis appellatur, ab radice זונה, uendere, mercaturam exercere, scortari. Mercatorem enim in publicum prodire oportet, mercesque suas exponere, ut adeo זונה sit meretrix, femina discurrens, quae se publice exponit, et per crebriores discursus uenditionem sui uelut innuit. Consentit Jonathan et Kimchi. Hic enim ait: *Jonathan interpretatur זנות per Pondakan, et quandoque זונה per mulierem excuntem foras.* Ita etiam Chaldaeus uerit, Ezech. XVI, 31, 34, per טערנא, obrantem, sive etiam מטה נא et מטה נא, Radicem ipsam זונה Chaldaeus, Ezech. XXIII, 3, reddit per טעה, et ad Num. XXV, 1, coepit populus לזרות, fornicari, אל, ad filias Moab, Targum habet לזרות, errare post, h. e. cum filiae Moabiticae undique uagarentur, tum populus Dei easdem inquirebat, לחהר אחריו, ambulando post, ut cum Hebrewis loquar, quod Germanis effertur: Den Huren nachlauffen. Ea de re lupanar male audit בֵּית נֶפֶת בְּרִיא, domus foris prodeuntis, i. e. domus communis, quam praeter morem solitum, quilibet ingreditur, teste R. El. Leu. in תְּשִׁיבָה, pag. 118. זונה, testante eodem Elia, in suo טהורגטן, in radice נפק, non modo in paraphras Chaldaica transfertur, uaga meretrix, scortum publicum, uti uult Schindler. p. 1144, quod ex domo egressa discurrat, et ubiuis locorum uagetur, cum debeat esse זונת, domus cuius, affida domus, uerum etiam זורה, ita explicatur, id quod fecit Dieter. Antiqq. Bibl. p.

725, cum ait: sicut etiam meretrix dicitur Hebraeis זְרַחַת (nimirum XXII, 14, XXXIII, 27) ex eo, quod, fracta fide amoris coniugalis, se a viro alienat, aut quia extraneum recipit, discursitando foras: meretrix enim, quia euagari solet, נֶפְקִין בָּרָא, foris exiens mulier dicitur, quae extra urbem plerunque degere solebat, circa semitas et diverticula, unde dictas esse meretrices semitarias, docuit Salazar in Cap. I. Cant. Etiam in prostibuli foribus expectabant infessorem, ob eam causam Plautus in Poenulo profetas meretrices appellat, quasi pro foribus sedentes. Non enim ualebat domi consistere pedibus, inquit Salomon, Pro. VII, ii. Eiusmodi euagatrix erat Dina, neptis Iacobi. Nam et si יְעַנֵּה, uideatur, quod idem uidetur Onkelo, et multo expressius Ionathani, וְסִנְגָּה, tum quoque Sal. Iacob. qui ad illud: et ita fieri non debet, addit: ut impune quis uirgines uiolaret, tandemque Joseph. Orig. L. I, C. XIX, Φθίζεις Δι αρωαγῆς, raptu uiolauit; Dina tamen culpa se exsoluere non potest. Visio ex parte Sichemi in primum facinoris actum uergebat, qui meminiſe debuerat, oculos uagabundos hominibus exitio esse, id quod probe intellexit Plutarch. de amore scribens; ἢ γὰρ ὅψις τῷ πάθει εἰνὶ λαβὴ, et Propert. Eleg. 12.

*Qui uidet, is peccat, qui non te uiderit, ergo
Non cupiet, facti crimina lumen habet.*

Ac in primis Alex. M. ea de re oculos ab uxore et filiabus Darii auertens. Ex parte Dinae culpandus est intempestiuſus discursus, quae cum debuisseſſe in בִּית עַלְמֹת, παρθενών, concludere, foris incessit ad iniurendum inter filias terrae, ut fontes sonant. Sed sufficient haec. Sequitur

CAPVT III. DE GYNAECEIS SIVE HABITACVLIS MVLIERIBVS DEPVATIS

I.

Mulieres Hebraeas in clauſtris ab omni uirorum commercio ſeiunctas degiſſe, falſiſſimum eſt. Nam (1) Scriptura S. tanti momenti rem

nus-

nusquam attigit. (2) *Profana antiquitas claustra siluit.* (3) *Iudei ceteras confuetudines temere retinentes nulla extruunt hodie monasteria.* (4) *Virgines Hebraeas, simul ac maturae essent, nubere uero oportebat, immo e gente sua enubere, erat uetitum, id quod antiquitas sacra, et, praeceuntibus Hebraeorum Magistris, Buxt. Selden Dassou. Dieter. in Antiqq. Bibl. p. 764, Menoch. R. H. L. III, C. XX, p. 348, seqq, atque antiquitatum periti tantum non omnes significant.* (5) *Femina, haeres, non saltem uni ex tribu nubuit, sed etiam לآخر משפהה מטה אביה uni e familia tribus patris sui, quod in Scriptura fundatum non Rabbinic modo, uerum Patres quoque explanant, utpote Theophil. Matth. I, μη ἀπὸ ἑτέρας Φυλῆς λαμβάνει γυναῖκας, μη ἀπὸ ἑτέρας πατρίδας, τοι συγγενείας, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ Φυλῆς καὶ πατρίδας; et Chrysost. Hom. II, δὲ γὰρ Δῆμον ἀπὸ Φυλῆς εἰς ἔξην ἑτέρας, ἀλλ’ γὰρ ἀπὸ πατρίδας ἑτέρας, ταῦτ’ εἴσι συγγενείας γαμεῖν etc. Ut aliorum ueterum taceam testimonia. Quae cum ita sint, Hebraeorum filiabus uix ac ne uix defuerint mariti. Vid. Schindler Lex. p. 480. (6) *Iephatae filia nusquam in monasterium conclusa fuit. Manifesta enim obstat litera, עיר ליתויו והעליתיו, et faciam ipsum holocaustum ascendere, uel offerri, Graece; αὐτὸν ὁλοκαύτωμα, quam uestionem pleiaeque sequuntur latinae, atque D. Luther noster: Und will zum Brand-Offer opfern. Nec recedit ab hac antiquitas profana. Sic in Gem. Bab. ad Tit. Thamnit, C. I, fol. a, nominatur sacrificium, quod offerri non decuit, et Ioseph. Orig. Ind. L. V, C. IX, Θύσας τὴν πάρδα ἀλουαύτωσεν, τὸν νόμιμον, τὸν τῷ Θεῷ κεχαρισμένην θυσίαν ἐπετελῶν. Hinc, nec male, D. Luther. Mann wil / er habe sie nicht geopffert / aber der Text steht da klar. So siehet man auch beyde an Richtern und Königen / daß sie nach grossen Thaten haben auch grosse Thorheiten begehen müssen / zu verhüten den leidigen Hochmuth. Tametsi autem non nulli Rabbinorum, virginem perpetuo mansisse, uelint, quemadmodum fabulatur Kimchi: עשה להביה והכינה שם וריתה שם פרושה מבני ארם ומרכו הולם והיה לך בישראל כי משנה לשנה הוא הולכות אליה בנותך, fecit ei domum et introduxit in eam, atque ibi remansit seclusa a filiis hominum, et a rebus secularibus, atque mos inuuluit in Israel, ut quotannis eam inuiserent Israëlitides; horum tamen commentationes δειπνοθεατας ἀπλως et simpliciter tales, non uero monasticam Pontificiorum uitam redolent. Et quis eo ἀποτιας labetur, ut scripturæ s. literam relinquent, ad**

Rabbinorum se uerteret deliria, maxime cum factum hoc a viro Θεο-
τεύσι τόν laudetur, immo utrinque peccatum, sive Iephata fili-
am immolarit uiuam, sive δειπαρθένα deputarit, quod Theologis
merito exponendum relinquimus. (7) ualde etiam labuntur Papicolaæ,
quando τὰς κατακλείσεις τῶν παρθένων ueterum, moniales fuisse, existi-
mant. Parum enim, aut nihil, Menochii, aliorumque, sententiam moramur,
per τὰς κατακλείσεις τῶν παρθένων uirgines in atrio templi habitantes
intelligentium, eo quod conclusæ virginum uocentur, quorū re-
spiciatur, i. Sam. II, 22, ubi mulierum ante tabernaculi ostium infer-
uentium iniicitur mentio. Verum enim uero notamus (1) 2. Maccab.
III, 19, ad morem ueterum uirgines educandi fieri respectum, quippe
quae ἐν τοῖς Θαλάμοις et παρθένωσι sedulo concludebantur, te-
stibus non Hebraeorum tantum maioribus, sicuti Philo Θαλαμουμέ-
νων παρθένων meminit, sed uiris etiam literatissimis, Hier. Mich.
Neand. Hug. Grot. Heins. Hildebr. reliquis. Ipse Menoch. R. H. L. IV,
C. VIII, Q. XII, p. 514, uirgines Hebraeorum seorsum a uiris παρθε-
νών, atque, una cum reliquis feminis, γυναικῶν, tenuisse, non dif-
fitetur. Accedit, quod matres quoque discurrissè dicuntur, quas in ma-
ritorum aedibus, speciatimque Gynæceo, degisse, manifestum est. Quapropter per τὰς κατακλείσεις τῶν παρθένων uirgines honestiores ab
ἀνδράσιοις, γεμφορεύαις, ut dicuntur Synmacho, Cant. I, 7, et περι-
βαλλομέναις, iuxta LXX, senes, a discursantibus distinguuntur, ab
iis, quae non ἐν τοῖς Θαλάμοις educari solebant. Vid. Casaub. et Dieter.
l. c. (2) חנשׁת הצבאת feminæ erant conuenientes, partim, ut
orarent, uertente sic Targum, partim, ut offerrent sacrificia, impletis
puerperii et mundationis diebus, exemplo Hannæ, matris Samuelis.
Hebraeorum enim est sententia, nullum in templo ministerium uida-
rum, immo nec aliarum, peragi opera potuisse, quoniam τὸ Αἴ-
turnatim conueniendi ui pollet, et quando uersio nostra haberet uo-
cem dieneten / de cultu Deo sacrificiis turturum, columbarumque
exhibendo, non uero de ministerio in templo peragendo accipi de-
bet, ut celeb. Dassou. utar uerbis, Vid. Hebr. Th. VIII, p. 14, quibus
addo, tempora discerni oportere. Feminas apud Hebraeos sacris in-
seruisse, negamus, apud primos uero Christianos ad non nulla sacra adhibi-
tas esse, concedimus, id quod in proposito est. Templum Hebraeo-
rum diffudit se in Sanctum Sanctorum, Sanctum et Atria: illud Sacer-
dos M. ingressus fuit per annum semel, istud intrare non nisi sacerdo-
tibus

tibus licuit; hoc erat triplex, (1) *Sacerdotum*, in quo praeparabant sacrificia, (2) *Virorum*, (3) *Mulierum*. Si igitur mulieribus neque ad sanctum sanctorum, neque ad sanctum et atrium sacerdotum, immo ne ad atrium quidem virorum, patuit accessus, quomodo earum opera in administrandis sacris usi sunt ueteres. Vid. *Sal. Ben Melech* in *Sam. II, 22*, *Goodwin. Antiqu. Hebr.* p. 349,

מִכְלָל וּפִי, *i*, *Sam. II, 22*, *Goodwin. Antiqu. Hebr.* p. 349,

II.

Morabantur igitur *Hebraeorum* feminae in *Gynaeceo*. Domus erat partim priuata, partim publica. Inter publicas *Templum*, *Synagogam* et *Synedrium* referimus, hoc quippe locus civilis ac politicus fuit, in quo uiri de re publica conuenerunt a *Gynaeceo* immuni; in ista, uidelicet *Synagoga*, tum quoque in *Templo* et *Tabernaculo* seminae seorsum constiterunt. *Tabernaculum* atrium circumdedit interius sacerdotum et exterius Laicorum, in duas odas diuisum, quarum una virorum, altera mulierum, id quod phrasis **הַנְשִׁים הַצְבָּאָת**, *Exod. XXXVIII, 8, i, Sam. II, 22*, significare uidetur. Vid. *D. Pfeiff. Dubb. Vex.* p. 4ii, et autores citati ibidem plurimi, *Goodw. Mos. et Aar. L. II, C. I*, p. 349. *Templum* se diffudit, ut *Goodwin*, eruditus ostendit, (1) in *Sanctum Sanctorum*, *Das Allerheiligste* / conueniens choro, sive anteriori parti aedium Basilicarum, *Thumb-Kirchen* / (2) *Sanctum* coincidens cum corpore aedium, (3) *Atrium* referens nostra coemeteria. Atrium uero templi remotum erat partim, partim uicinum. *Remotum* Hebraeis **חַוֵּל**, *profanum*, *commune*, sive **הַר הַבַּיִת**, mons templi, alias *atrium gentium* dicitur, ubi **חַיל**, *antemurale*, excludebat *Ethnicos*, pollutos mortuo, et qui cum *uxoribus* *menstruo* *laborantibus* rem habuerant, si *Maimon. Tr. שְׂדֵת הַמִּקְרָשָׁה*, *C. III*, aliisque, habenda fides. Vna pars uicini erat *sacerdotum*, populi altera, *z*, *Reg. XXI, 5, z, Chron. IV, 9*, illa atrium **חַצְרוֹן**, *interius*, *Ezech. X, 3*, **חַצְרוֹן בֵּית יְהוָה**, *atrium domus Iehouae*, *z, Chron. XXIV, 21*, haec **חַצְיוֹנָת**, exterius, *Raschio טַרְמָה*, *ישראל*, *atrium Israëlis*, *atrium magnum*, utriusque deputatum sexui, dicitur, in quo tamen mulieres seorsum assistebant, qua de re uid. *Tr. סֻבָּת*, *C. V, 4*, et *מרות*, *Tr. Mishn. C. II*. Similem in modum *Gynaecea* dantur in *Synagogis* et *Ecclesiis*, ut nos docet *Buxst. Syn. Iud. C. IX*, cum ait: peculiarem habent mulieres Ecclesiam, quae a virorum Ecclesia clathratis fenestrulis separatur, qua de re in *Talmude* disputatur: imo id ex *Propheta* (*Zach. XII, 12, 13*) demonstratur, ubi scil. dicit: mulieres plangent seorsum et uiri quoque seorsum, nempe in separata et distincta

stincta Ecclesia. Huic addi potest Schindler. Lex. p. 1306, Goodwin. l.c. L. II, C. II, p. 373, et, ubi plura inuenies, Diff. tres M. Christ. Burnetii de Synag. Vet. Hebr. Vitemb. habitae, et multa eruditione confertae. Ex aedibus publicis egressi priuatum domum frequentamus, in qua utrumque sexum seorum confidimus morantem. Est autem Gynaecium pro ratione familiae duplicis ordinis. Vnum tenent uxores cum suis feminis, aut puellis, pellices cum suis alterum, uel in media domo, uel in superiori parte aedium, aut loco secretiori alio. (1) ueterum *αετίσια διτέγα*, aut *τριτέγα*, aut *πολύτεγα* fuisse, exinde apparet, quod Eutychus Act. XX, 9, ἀνδρῶν τριτέγα decidisse legitur. Conf. Menoch. Resp. Hebr. L. VII, C. V, Q. XI, p. 665. (2.) Iuditha se concludit cum puellis suis sub σκηνῇ ἐστι τὰς Δώματος. (3.) Huc respectare uidetur phrasis, Deut. XXI, 12, *הברחה אל חור בזק*, *הברחה*, *inducere in medium domus*. (4) Graecorum, aliarumque gentium feminae ῥῶν, seu ὑπεξῶν, i. e. iuxta Eustath. τὰ μετάθετα τῶν οἰκημάτων habitarunt, licet non nunquam *medium* tenerint *domum*, ad quos ab Hebraeis consuetudo defluxit. Conf. Menoch. l.c. p. 675, seqq. Maim. Tr. בָּרוּה נְבוּכִים. P. III, C. 41, et plures alii.

III.

Mulieres, ut breuis sim, בְּפֶתַח עֲוֵינִימ், foris comparere, *Hebraeae prohibebant leges*. Quod si qua sine רְדוֹר excurret, poenam dabat, si uxoris גַּם, ut Chaldaeui vocant, teste El. Leu. in Thisbi p. 46, סְפַר כְּרוּתָה, βιβλίῳ ἀποσέμψεως, libello abscissionis, seu repudii, accepto, dimittebatur, qui mos etiam Athenis, uti uult Plut. in Alcib. usitatus fuit, ubi mariti ἀποσέμψεων, repudiare uxores, uxores ἀποσέμψεων, renuntiare maritis; illius literae γεάμματα ἀποσέμψεως, huius γεάμματα ἀπολέψεως dicerentur. Vid. Menoch. R. H. C. XXI, p. 372, seq. Selden. Vx. Hebr. L. III, C. XXVII, p. 307, Goodw. Mos. et Aar. p. 490, seqq. Reizius ad Goodw. p. 487. Ceterum Philo notanter scribit: γύναια πατάντεσσι μηδὲ τῷ αὐλέσι προεχόμενα, καὶ Θαλαμεύμενα παρέζενοι διὰ αὐλῶν τὰς αὐλῶν ὄψεις, καὶ τῶν δικειοτάτων ἔκτεπτόμεναι, mulieres conclusae nunquam e conclavi egredi solitae, et virgines in thalamis suis habitantes et prae pudore declinantes aspectum etiam maxime familiarium. Denique obseruatu dignum, addita clathra ad fenestras fuisse, ad arcenda fulta rei non familiaris modo, sed etiam uenerea, quo forsitan respicitur, Cant. II, 9, stat post parietem etc. iuxta LXX, *senes*, διὰ τῶν διπτύχων, per retia, i. e. fenestras reticulatas: Siehe er siehet hinter unserer Wand / und siehet durchs Fenster / und gucket durchs Gitter. Vid. Menoch. R. H. p. 676, seq.

CAP.

CAPVT IV.
DE
FINE
HVIVS CONSuetudinis.
I.

Finis est uel generalis, uel *specialis*; *generalis* procul dubio *scortationis* erit *uitatio*, *uitaeque puras obseruatio*; *specialis*, ut *uterque sexus in ecclesia ac synagoga sancte oraret, domique suam operam sine offendiculo perficeret*. Addo, Deum esse Deum non *confusionis*, sed *ordinis*, qui *utrumque sexum seorsim, speciatim in templo, ac ecclesia, morari uoluit*.

CAPVT V.
DE
CONCLVSO ALIARVM GENTIVM
GYNAECEO.
I.

Concludendi *feminas ritum Hebraeis in consuetudinem abiisse*, aliquo modo exinde demonstrari potest, quod plerique Orientales reliquias *Iudeorum* mores retinentes *mulieres quoque domi sedulo asseruant*. Initio *Persarum Gynaecum perrumpemus*, non quidem *ueterum*, de quibus in libro *Esteris*, apud *Plut. Athen. Aristot. Mich. Neandr.* alios, legere possumus, sed *bodiernorum*, qui more *ueterum nec uxores, nec filias, sed concubinas in conuiuium ducebant*. De his neruose *G. Meissn. Cant. p. 50.* Die Perser bauen ihren Weibern ihre Gemächer mitten im Hause, in welchen sie allezeit, als in einem Gefängnis bleiben, und eben deswegen wird dieser Ort Aram, d. i. verbothen genennet, weil kein Mensch hinein kommt, es sey denn ein Verschnittner. Wenn sie die Weiber auf die Reise nehmen, so thun sie dieselbige auf Camele in Wiegen, die auf allen Seiten zu gedeckt, und gehen Leuthe voran, so die Reisenden vom Wege weisen. Solches thut der König in Persien, wenn er auf die Jagd ziehet. De *Eunuchis Persarum, aliisque hoc spectantibus, in Graecorum Gynaeceo faciam uerba*. Vid. *Polius Syn. Crit. Vol. I. p. 205, seqq.* Hic duntaxat moneo, *bodiernis Graecis, de Veteribus enim data opera agam, ritum usitatum fuisse, tum quoque in prima Ecclesia, tempore etiam Apostolorum, quare, Tit. II. 5, singulis, latine caesareae, domi custodes, assidue domus, appellatur, sicut eadem*

eadem notione Hom. οὐρσένατα et Φυλάσσοντες τὰς οὐιάς, nostra lingua, Haß-Frauen/ Haß-Weiber/ dicuntur, quippe quae domi se concludunt, ad imaginem Hannae, virginis, ut habetur vulgo, uiduae. Dabantur enim in gente Hebraea uirgines uiduae, tam deffonsatae, quam ductae, quorum trahunt illud, Ioél, I, 8, heule wie eine Jungfrau / die einen Sack anlegt umb ihren Bräutigam. Talis Sacerdoti S. erat interdicta, Christum praefiguranti, cuius sponsa debebat esse αὐλαῖτος ἡ ἀμεμός, Cant. IV, 7, quem morem Grot. Seld. alii, Atheniensibus quoque tribuant, id quod manifesto legitimus in Demosth. Orat. in Naeram. Vid. Goody. Mof. et Aar. L. I, C. V, § XI, p. 35, Selden. Vx. Hebr. L. I, C. VII, Dieter. Antiqq. p. 765, Hildebr. Antiqq. l. c. Dassou. Vid. Hebr. Th. XI, § IV, p. 19.

II.

Turcis Gynaecae arctius concluduntur, de quibus Olear. Itin. p. 450, der Türcken Weiber werden so verwahret / daß man sie selten in der Thüre siehet. Sommer in s. Schiffarth. C. IX, § 4, p. 83, der Türcken Frauen müssen stets zu Hause sitzen und dürfen nicht ausgehen/ ohne Erlaubnis mit verdecktem Angesicht. Vid. Sommers Reise nach der Levante C. IX, § 6, p. 64. Meissn. ad Esther. Cap. II, 3, verb. Ins Frauenzimmer : die Weiber zu Constantinopel, Ispabani, Agra, Ieddo, und der Enden/ werden meistenthis in zwey Stücke einz getheilet = darinn sie ihre Zeit mit Nähern/ Stücken und andrer schöner Arbeit zu bringen. Vid. Sal. Schweigger. Itin. L. II, C. LX, p. 203. Diär. Europ. T. XXII, L. I, de Stat. Turc. C. IX, p. 51. Superiori seculo in Palæstinam suscepérat iter Bernhard. a Breitenbach/ Decanus Moguntini Capituli, qui alias inter mores, in Surianis, ut vocabant, καταχλεισθού mulierum et οὐρσέλαv obseruavit, f. 129. b. Ihr Haß-Frauen verwahren und inschließen sie mit grossem Fleiß/ und lassen weder Wiber noch Tochter uf die Straßen gan/ anders den mit Lilachen umgeben/ und ihr Angesicht bedeckt mit ein schwarzen Tuch. Das halten die Jungfrauen bi ihnen also streng/ daß auch ihr Männer/ so sie vermeilt werden/ sie mögen unter dem Angesicht sehen/ die erste Nacht sey den verschienet/ als sie zusammen werden gelegt. Als den auch die Saracenische Jungfrauen auch thun/ nachfolgen hierinn dem Exempel/ als sie sagen/ des Patriarchen Jacobs/ der do meinet/ er wäre die erste Nacht gelegen bey Rahel/ der Liebsten,

T A N T V M.

HB 153000 (1)

ULB Halle
003 948 544

3

56.

KD.17

